1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 29.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ1.85, buiten Assen franco per post ƒ 2,00.

WOENSDAG 11 APRIL.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Vergadering van den Raad der Gemeente Assen op Woensdag den 11 April 1855 des namiddags te 1 ure.

De BURGEMEESTER der gemeente Assen doet te weten, dat de militairen, hier in garnizoen, vrijdag den 13 en zaturdag den 14 April aanstaande in het Loonerveld onder Assen naar den schijf zullen schieten, en dat die oefeningen in 't vervolg wekelijks des dingsdags en vrijdags zullen plaats hebben.

Geschiedende hiervan aankondiging ten vervolge op de bekendmaking, opgenomen in de *Provinciale Drentsche en Asser Courant* van 7 April j.l.

ASSEN, den 10 April 1855.

De Burgemeester voornoemd,
H. J. OOSTING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen, doen te weten:
dat ter secretarie gedurende veertien dagen, aanvangende 12 April e.k., voor een ieder ter inzage zal voorliggen de suppletoire begrooting der inkomsten en uitgaven dezer gemeente, voor 1855, die den Raad is aangeboden in deszelfs vergadering van 24 Maart jl., welk stuk ten gemeentehuize tegen betaling der onkosten in afschrift zal zijn te bekomen.

ASSEN, den 26 Maart 1855.

De Burgemeester, H. J. OOSTING.
De Secretaris KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

9 *April.*

De Spaansche Wetgevende Magt was op 28, 29 en 30 Maart, gelijk wij in het vorig nummer omtrent de beide eerste dagen reeds zagen, weder druk bezig aan haren parlementairen Babelschen torenbouw, en, het moet gezegd worden, zij won het nog van de Fransche constituerende vergadering, onpleizieriger-gedachtenis. Om zich te doen verstaan, was niet noodig, dat men *verstandig* sprak, maar *hard.* Die de sterkste longen had, was er meester.

„Mag de nationale garde, als ligchaam, over staatkundige zaken delibereren?" was de twistappel, die werd gegrepen en waarmeê werd gesmeten. Hoe is het mogelijk — zou men zeggen — dat zulk eene vraag een onderwerp van discussie kon zijn, maar in de Spaansche Cortes is alles mogelijk. De schutterij, met het geweer in den arm, misschien met het geladen geweer met de vinger aan den haan, delibererende over hoofdpunten van staatsregt, en over maatschappelijke en godsdienstige belangen! Goed gezien van hen, die het volk in kroegen en op straten leiden, en die dikwijls bij weinig verstand veel stoutheid bezitten! Genoegelijk vooruitzigt voor een Ministerie en voor eene Wetgevende vergadering, aan 't roer van staat te staan, wetten te maken en wetten uit te voeren, onder de altijddurende wacht van de nationale garde! De Minister van Binnenlandsche zaken en alle weldenkenden begrepen teregt, dat een lid der garde, buiten de dienst, als burger kon spreken en handelen, zooals de constitutie dat vergunt, maar dat hij, onder het vaandel, de wet moest doen eerbiedigen. Maar de nationale garde zelve, die in de Regering de dochter der barricaden ziet, die over haar dus eene soort van voogdijschap uitoefent, en die hare regten door de democraten breed hoorde uitmeten, meende *al dadelijk* te moeten spreken en handelen, en verscheen gewapend op straat en begon daar hare souvereine regten in practijk te brengen. Maar Espartero en O'Donnell en andere gevierde mannen van den dag, verloochenden nu hunne barricaden-vrienden, en verklaarden ruiterlijk, dat het geenszins in de roeping van de nationale garde lag, om wetten *te doen* maken, maar wel, om, zoo noodig, de sterke hand te leenen *tot uitvoering* der wetten, terwijl op straat een ander ministerieel zich liet voelen, namelijk een stortregen. Geen grooter vijand heeft het straat-tumult, dan de nattigheid, en daarom gebruikt men in Frankrijk wel eens de brandspuit, om elk in zijn eigen huis achter de gordijnen te doen kruipen.

Op beide eerstgenoemde dagen was het slechts een hevig voorposten-gevecht, maar de groote bataille, hoewel nog niet met een beslissend resultaat, werd op 30 Maart geleverd. Toen riep er een: „gij zult woorden vernemen, zooals hier in geen 20 jaren gehoord zijn!" en dat was gewis eene stoute belofte, want er *is* reeds zoo het een en ander gezegd! 't Was de heer Rios Rosas, die zoo sprak, en dan ook onmiddelijk zeide: „alle partijen maakten zich tot nu toe schuldig aan huichelarij!" Niemand nam hem dat kwalijk, want elk was tot de schuld even na, en de spreker eischte ook voor zich zelven geene uitzondering.

„En de hoofden — zoo vervolgde de heer Rios Rosas — bedierven alles en sleepten de partijen mede. De eenige invloed, die in een land moet heerschen, is die van *eerlijkheid* en *talent.*" Dit is nog nergens tegengesproken, maar ook nog nergens verwezenlijkt, en 't zal vooreerst voor Spanje nog wel niet zijn weggelegd, om alleen eerlijkheid en talent op de regeringskussens te zien. „Er moeten — zoo ging de spreker voort — geen oude partijen in 't land zijn, maar éene partij behoort aan 't roer te staan, en dat is die van alle mannen van verstand en hart." Maar wat is verstand en hart in Spanje en wie heeft de magt, om al die personen te vereenigen? De heer Rios Rosas sprak, om knal-effect te maken maar de practische man verraadt zich niet in die woorden. Het is altijd een gebrek in Staatslieden: „de menschen en zaken niet te nemen zooals ze zijn en zooals zij plannen vormen, maar zooals men die wenscht, en vandaar allerlei misrekeningen en grievende teleurstellingen. Hoe harder zulke menschen galopperen naar den weg der politieke volmaaktheid, zooveel te eerder loopen zij dood, en zien zij zich tot den terugtogt gedwongen, en geen wonder, dat zij op die retirade menige spotternij van de bedaarde wandelaars moeten verduren.

De Cortes geraakten intusschen door zooveel hartstogtelijke taal in hartstogtelijke beweging, de voorzitter zag zich bijkans ten einde gezag, en de schreeuw-zitting werd opgeheven, zonder dat men tot een bepaald resultaat was gekomen.

Zooals onze lezers weten, zou de politie te Sevilla eenige Protestanten ten huize van een Evangeliedienaar hebben overvallen en verdreven, terwijl zij bezig waren met het houden van godsdienstoefeningen, en zou de Engelsche gezant onmiddelijk tegen die wederregtelijke handelingen zijn opgekomen. Nadat de Spaansche Regering de zaak had onderzocht, gaf zij ten antwoord, dat het verhaal onwaar was, en dat de predikant, gehuwd met eene Catholijke vrouw, en als dienstbode eene Catholijke dienstmaagd hebbende, zich onderscheidde door naauwgezetheid in het naleven der wetten. De Engelsche gezant, dat spreekt van zelven, had ook onderzoek gedaan, en wat hij te weten kwam, harmonieerde niet geheel met het antwoord der Regering. Hij maakte dit, op Engelsche wijze, in de dagbladen openbaar, en hierover toonde de Regering zich zoo verstoord, dat zij ging aandringen op de terugroeping van den gezant. De Engelsche Regering zal nu wel geen grooten haast maken, om daaraan te voldoen, doch dit verschil van opinie leidt gewis tot nader onderzoek en gedijdt de zaak der Protestanten gewis tot nut.

De aanleiding tot woelige parlementaire tooneelen in de Cortes zal met de kwestie der nationale garde niet ten einde zijn. Weldra komt ter tafel een wets-ontwerp, 't welk de begrafenissen der niet Catholijken regelt. Dan zal men den heer Jaen weer hooren! maar zijne woorden zullen ook zekerlijk tegenspraak vinden, en waarlijk, de zoo vrijzinnige Spaansche Wetgevende Magt mag wel zorgen, dat zij niet weder zulk een ergerlijk figuur maakt, als ten tijde van de discussien over het artikel der constitutie, 't welk de uitoefening der godsdienst in Spanje regelde.

Ook het protest van den Paus tegen de kloosterwet en de beraadslagingen over die wet, voorspellen onstuimige zittingen.

Het publiek, dat in grooten getale de beraadslaging bijwoont, zal dus te gast kunnen gaan.

Ook in Frankrijk worden de Protestanten hier en daar nog al bemoeijelijkt. Dit is echter meer het gevolg van de bijzondere denkwijze van dezen of genen prefect, dan wel de geest der wet en de wil des Keizers. Ook zal de ultramontaansche partij, die met bitter verdriet de vooruitgang merkt, welke het Protestantisme in Frankrijk maakt, het hare wel doen, om hier en daar beletselen in den weg te stellen. Als een bewijs echter van verdraagzaamheid, deelen wij hier eene aanspraak mede, door een predikant gehouden bij de inwijding eener kerk.

„De profeet Esdras leert ons dat, bij de inwijding van den tweeden tempel van Jeruzalem, na de terugkomst uit de gevangenschap, een gedeelte des volks vreugdekreten deed hooren, maar de grijsaards onder de offeraars, die den eersten tempel gekend hadden, weenden toen zij zich die voor den geest riepen, en hem bij den nieuwen vergeleken.

„De goedheid van onzen God heeft ons eene vreugde bereid, die niet door deze bittere gedachte vergald wordt.

„Dit bedehuis, dat wij heden inwijden, overtreft in zijne smaakvolle eenvoudigheid, al wat onze kerk ooit in dit land bezeten heeft. Hoe ver wij ook met onze nasporingen teruggaan, wij vinden niets dat er bij vergeleken kan worden. In de eerste tijden vereenigde zich de kleine evangelie-kudde, even als de oorspronkelijke kerk van Jeruzalem, nu in het eene dan in het andere huis. Hare eerste tempel was het nederige bedehuis van *Barbin*, dat de verblinde godsdienstijver weldra aan de vlammen opofferde.

„Later, na het edict van Nantes, een der grootste eeretitels van Henri IV, en een der grootste herinneringen onzer stad, werd een godshuis opgerigt te Lucé, op den oever der Erdre, een gebouw, dat ongetwijfeld bijna niet noemenswaardig was, maar waarheen zich elken zondag eene vloot schuitjes van Nantes begaf, wier bemanning bij het gaan en terugkomen de naburige heuvelen van het psalmengezang deed weêrgalmen. Helaas! dat gezang zelve werd verboden, als voerende tot protestantisme.

Tegen het einde der 17de eeuw, kort voor de herroeping van het edict van Nantes, werd de godsdienstoefening verboden, het kerkgebouw gesloopt, de bouwstoffen bij opbod verkocht, en predikstoel en banken in het gasthuis van Nantes gebragt. Heden ten dage vindt men zelfs geene sporen meer van dat bedehuis. De Erdre wordt steeds elken zondag door een tal van schuiten doorklieft, de omstreken vertoonen nog hetzelfde gezigt, maar het gezang heeft opgehouden.

„Sedert heeft de kerk, volgens de uitdrukking onzer vaderen, onder het kruis geleefd, terwijl zij in het geheim in eenige huizen werd opgenomen, totdat eindelijk, toen de gewetensvrijheid door een groote vergadering was erkend, en de eerste Keizer de godsdienstoefeningen had gereorganiseerd, onze kerk binnen onze muren burgerregt verkreeg, en ons een kerkgebouw werd afgestaan, nederig en als verborgen, maar dat toch geen onzer zonder ontroering verlaten heeft; want het was ook eene aanmerkelijke vooruitgang, omdat het een onwedersprekelijk bewijs was der wettige erkenning onzer belijdenis.

Het is niet zonder een levendig gevoel van dankbaarheid, dat wij gevoelen, ons nieuw godshuis aan de regering des tegenwoordigen Keizers verschuldigd te zijn, die niet slechts de naam van zijn doorluchtigen bloedverwant geërfd heeft, maar die ook de vrijheid van godsdienst wil! „„De Keizer heeft mij beloofd,"" schreef mij voor eenigen tijd de Admiraal Baudin, wiens dood onze kerken in rouw gedompeld heeft, „„aan alle administratien het voornemen der regering bekend te maken, om de schaal tusschen de verschillende christelijke belijdenissen volmaakt in evenwigt te houden, en elk die mate van wettige vrijheid te doen genieten, waarop zij regt heeft.""

„Deze gevoelens van onpartijdigheid en regtschapene welwillendheid, verklaren wij volgaarne in hoogen graad te hebben aangetroffen bij de verschillende prefecten, die dit departement bestuurd hebben, sedert wij ons werk begonnen, en ook bij de beide municipale administratien, die elkander sedert den aanvang onzer werkzaamheden zijn opgevolgd. De eene heeft ons, door deze vruchtbare vrijheid die zij ons liet, in den aanvang eener onderneming ondersteund, die onmogelijk scheen; de andere heeft ons, door eene beproefde welwillendheid, door eene zorg, die ons den toegang tot de magt, die ons overigens reeds een goedgezinde steun was, heeft vergemakkelijkt, in staat gesteld, het tot een goed einde te brengen. Voor het overige is het ondersteunen der zwakken, in de uitoefening van hun pligt, hem regt doen wedervaren, als daaraan zwarigheid of zelfs gevaar verbonden is, eene overlevering, waarvan men meer dan een voorbeeld zal vinden in de geschiedenis van het burgerlijk gezag van Nantes. Wij zullen daarvan als bewijs slechts aanhalen de vastheid en wilskracht waarmede de maire van Nantes en zijne medebestuurders, de morgen na de St. Barthelomeus nacht, weigerden de wreede bevelen na te komen, volgens welke zij de protestanten om het leven moesten brengen. Zij weigerden, omdat de wet en hun eigen eed diegenen moesten beschermen, wier dood men van hen vorderde!"

Mogten overal zulke ijverige dienaren des Heeren staan tegenover zulke regtschapen Overheden!

Oostenrijk en Pruissen wisselen steeds nota's uit *bevriende harten*, met *onpleizierige pennen* geschreven, zoo zeggen sommigen. Dit zijn van die politieke Thomassen, die bij ongeloof ook scherpzinnigheid voegen, en beweren, dat de beide Duitsche mogendheden comedie spelen, ten koste van het Westen en ten gunste van Rusland. Hoe 't zij, in 't openbaar heerscht alzoo weinig eensgezindheid tusschen Oostenrijk en Pruissen, maar dat de vijandschap van ganscher harte is, betwijfelen wij ook.

Griekenland blijft steeds het land van ellende. Daar zijn de roovers meester, en wel roovers, die door hooggeplaatste personen worden bezoldigd, ten einde het land in onrust te houden en de regering te bemoeijelijken.

Ongelukkig Land, als *dat* waar is.

De Krim belooft ons elken dag iets zeer belangrijks.

Wij weten wel, dat onze lezers, met ons, zeer ongeloovig zijn geworden, ten aanzien van de aankondiging van groote gebeurtenissen, op dat van ons zoo ver verwijderd plekje gronds, maar *nu* hechten wij meer aan de voorspellingen die tot ons komen. Er zijn dan ook in de jongste dagen reeds belangrijke gevechten geleverd en ook blijkt dat op 23 Maart bij de Makaloff-toren woedend is gevochten. Men zegt zelfs, dat de aanval, op de werken der geällieerden, door 16.000 Russen geschiedde, en men de kolven der geweeren gebruikte, dus, „oog om oog en tand om tand," maar leidde het wel tot schromelijke verliezen, een beslissend resultaat gaf het niet. En dit schijnt men nu wederzijds te *zoeken.* Vóór Paschen, vóór het groote feest der Christenheid, wenscht men, al liggen er ook duizenden op het van bloed rookende slagveld, te weten wie meester is. Men denkt daarbij weinig aan de opstanding van Hem, naar wien allen zich noemen, (van de Turken spreken wij niet) en die het land doorging, goeddoende aan alle menschen. Ja, wie weet wat er op dien feestdag in de Krim is geschied!

Heeft Canrobert gedaan wat hij zeide, en begon hij op 3 April aan de groote dingen, die hij voor had, dan zullen wij dus in deze week belangrijke tijdingen kunnen hooren.

Terwijl de conferentien te Weenen gestaakt zijn, reizen onderscheidene hooge staatspersonen van hoofdstad tot hoofdstad en is zelfs de Fransche Minister van Buitenlandsche Zaken, de heer Drouin de Lhuys, vrijdag avond j.l. te Weenen aangekomen. Rusland maakt wat te doen, of liever, men heeft zich in wat beslommering en ellende gestoken, om van Rusland te verkrijgen wat het nooit geven wil. Ook Nesselrode wordt te Weenen verwacht, en ook die bejaarde staatsman verplaatst zich niet ligt. 't Zijn echter al te gader bewijzen, dat men den vrede wel wil, als men maar weet, hoe daartoe te geraken, zonder krenking van iemands belang en eer.

10 *April.*

Van Napoleons reis naar de Krim wordt geen woord meer gerept.

En zij was zoo stellig bepaald en geen verzoek, geene waarschuwing was in staat, om hem dat plan te doen opgeven. Wij hadden de zekerheid, dat de reis was bepaald, doch voegden er bij: „het staat den mensch niet vrij te zeggen, ik zal dit of dat doen," zonder gedachtig aan onze afhankelijkheid aan hooger bestaan, daarop steeds te laten volgen: „als God wil en wij leven." Zoo maakte Frankrijks Keizer alles gereed voor de reis, en weinige dagen voor het beraamd vertrek, roept de Heer van hemel en aarde een ander Monarch tot eene andere afreis, van waar men hier nooit terugkomt. Nicolaas I, die welligt op het hooren van de aanstalten, die Napoleon III maakte, tot een bezoek in de Krim, ook het ernstige voornemen opvatte, om zich op *zijnen* grond, tegenover zijnen gekroonden vijand te stellen, werd op 't onverwachts eene plaats bij de dooden gewezen, en zijn afsterven belette Napoleon om op den door hem bepaalden tijd, in het erfelijk gebied van het Russisch Czarengeslacht te verschijnen. Er waren in der tijd, die tegen onze opinie voorspelden: „Napoleon zal zich nu nog meer haasten, want de tijd van rouw en ongelegenheid is hem gunstig." maar voor die kleinheid, voor dit „gebruik maken van het oogen." achten wij Frankrijk's Keizer te groot. Dit zou ook geheel Europa tegen hem hebben ingenomen. Elk weldenkende heeft eerbied voor het huis dat een lijk her-

bergt, en ook voor het Land, welk's Monarch op het doodsbed ligt. De staatkunde eerbiedigt wel eens weinig wat het hart van den eenvoudigen roert en schokt, maar zij kan toch niet alle vormen trotseren, en Napoleon kon dat te minder, daar de grootste kracht van het Westen tegen het Noorden, volgens de door hen zoo dikwijls gedane verklaring, berust in de opinie van Europa, die zich ten gunste van het Westen verklaarde. Hier op mag nu wel het een en ander zijn af te dingen, maar men dient dan toch zijn eigen geloof te eerbiedigen. Onuitputtelijk waren de dagbladen in aankondigingen en beschouwingen over de Krim-reis des Franschen Keizers en over hare gevolgen, en de geestige pen van een naauwkeurig journalist, die het verveelde altijd over dien togt te spreken, nam een oogenblik vacantie en schreef het volgende:

Hij is niet vertrokken!

Hij fopte ons en de geheele wereld. Hij deed als *wilde* hij gaan, als *konde* hij, wanneer 't hem *goed dacht* — als *zou hij het doen*, wanneer hij *kon*, maar

hij is gebleven!

Hoe wèl was veel, hoe veel was geheel anders geworden, als hij inderdaad vertrokken was. Hoe velen verheugden zich en wachtten op de dingen, die komen zouden. Hoe weinigen verheugen zich over zijn *blijven*, zijn *tegenwoordig zijn* en toch

is hij niet vertrokken!

Hij draagt ook mede de schuld van de ellende en den nood, van de droefheid zoowel van enkele familien als van geheele landen, van de droevige gebeurtenissen, en van de vrees voor de toekomst. Wie is de oorzaak dat onze weg *onzeker* was? Wie, dat wij ons op de *gevaarlijke* baan voortsleepten en nergens een *vasten voet* kunnen zetten, ja, zelfs begonnen te wankelen? Dat wij nergens eene vaste houding konden bewaren? Wie is de schuld, dat er nog geen eind aan de ellende is te zien, zoovelen angst koesteren over den dag van morgen? Dat wij niet weten hoe wij den mantel het best zullen dragen en het ons te bang wordt in ons eigen pak?

en toch is hij niet vertrokken!

Hier een breuk en daar een val, erge gebeurtenissen, wonden, gebrek aan arbeid, verdriet en dure tijden.

Het scheen, alsof hij besloten had te gaan,

en reeds zagen wij de voorteekens tot zijn vertrek: zijne bagage was gereed, ja, gedeeltelijk verzonden, en hoeveel wagens reeds in beweging. „Hij vertrekt, hij vertrekt! — riepen jubelende koren, en de *bladen* zullen spoedig den roem en de heerlijkheid verkondigen, die naderen in het licht van een schoonen dag!" en anderen voegden er bij: „het is ook hoog tijd, dat hij gaat," 't Is meer dan tijd!" liet een derde hooren. „Ik vertrouw hem niet!" zeide een vierde, en ziet

hij bleef!

en houdt zich stil, en de *bladen* wachten te vergeefs op hun bevrijder, en de zangers kunnen zijn afscheid nog niet vieren. Hij heeft geen lust of moed, noch kracht om te gaan. De zon schijnt hem nog niet gunstig genoeg; het vuur moet nog harder gestookt worden en de Russische hitte zich beter doen voelen. Wij kunnen waarlijk niet langer bij den haard blijven, en toch wij zien hem dagelijks voor onze oogen.

Hij is gebleven wat en waar hij was!

Wie?

De winter is nog niet vertrokken.

Het weder is nu volgens de jongste berigten, vrij goed in de Krim, maar van de toekomst belooft men daar voor de geallieerden weinig goeds, vooral door de menigte lijken, die er begraven werden, gewis niet altijd met de noodige voorzorgen. Ook zijn er honderden van paarden in den grond gestopt. Dit te zamen genomen, zal bij de warmte, die men mag verwachten, hoogstwaarschijnlijk zeer ongunstig op den gezondheids-toestand der troepen werken, indien het groote geschil in dat land van ongeluk en ellende niet spoedig, 't zij door geweld, 't zij in der minne, is beslist.

Omer Pacha houdt zich pal te Eupatoria en heeft weinig lust, om zich in 't open veld te wagen, en nog minder, om mede storm te loopen op Sebastopol. Canrobert heeft hem dat vrij euvel afgenomen, en het schijnt, dat een levendig gesprek daarover gevoerd, eenige toenadering van den Turkschen Opperbevelhebber tengevolge had. Deze krijgsman moet zich tamelijk onafhankelijk houden van de geallieerden, en doet niets anders, dan wat hem behaagt, wel wetende, dat zijne hulp te hoog noodig is, om daarvoor niet een en ander door de vingers te zien.

Hij zou zijne soldaten gewis niet laten gebruiken, om proviand voor de geallieerden aan te dragen!

Onder de letterkundige verschijnselen van den dag, die groote opmerkzaamheid verdienen, behoort een opstel van den bekwamen staatsman Guizot, getiteld: „*onze misrekeningen en onze verwachtingen*."

De schrijver vreest twee soorten van menschen, die onverzettelijk gehecht blijven aan 't geen zij eens geloofden en wilden, en die eigen opinie in een omzien vaarwel zeggen.

„Om eene goede zaak te doen zegepralen heeft men noodig: *overtuiging en gezond verstand*, het *licht der ondervinding* en *den volhardenden ijver des geloofs*.

„Men zoeke licht en volharde. Dan geeft God kracht en geluk.

„De mensch wordt door zijne natuur tot zonde gebragt, en het dogma der erfzonde is eene godsdienstige verklaring van een natuurlijk feit, van de ingeschapen zucht des menschen tot ongehoorzaamheid en ongebondenheid.

„Om die neiging tot kwaad te overwinnen, heeft de mensch noodig, voor zijn hart: het geloof aan God en aan Diens zedelijke wetten, en voor de buiten-wereld: eene menschelijke magt, die hem de menschelijke wetten doet eerbiedigen. 't Hart, aan zich zelven overgelaten, komt op een dwaalweg.

„Eene dwaasheid is het dus, de maatschappij in een wenk des tijds te willen herscheppen.

„De mensch heeft twee meesters: God en de tijd. Wil hij die ontberen, dan beweegt hij zich slechts in een ledig ruim en wordt hij neergeworpen door zijn eigen gewigt.

„Zoo redenerende vestigt de heer Guizot het oog op de revolutie van 1830, eene revolutie die niet gerigt was tegen de maatschappij maar tegen eene dynastie, eene revolutie, die meer algemeene vrijheid eischte.

„Louis Philippe, die anders geleefd heeft, werd verdreven, zoowel door de magt der dwalingen die zijn bewind aankleefden als door die, welke het land eigen waren. Men achtte het land zedelijker dan het was, en men deed te weinig om die zedelijkheid te verhoogen en te verdedigen, en zoo stond de regering krachteloos tegenover zijne vijanden.

„'t Gebeurt, dat er orde in een land bestaat, maar slechts voor het bloote oog, op de oppervlakte, terwijl in de lagere sfeeren verderfelijke denkbeelden en verkeerde gevoelens wortel vatten. Het publiek werd te zeer prijs gegeven aan slechte leeringen en vertooningen en denkbeelden."

Ziedaar een opmerkelijk betoog, vol waarheid. Zou de heer Guizot, toen hij aan 't roer van Staat stond, die waarheden altijd levendig voor den geest hebben gehad, en zou hij, daaraan gedachtig, altijd hebben gehandeld?

Maar hij heeft gelijk. Zal de groote menschelijke maatschappij eene betere toekomst te gemoet gaan, dan moet zij zedelijk worden hervormd, dan moet men zich het lot der behoeftige klasse en de kinderen van deze aantrekken en die opleiden tot goede burgers en ware christenen en hen vooral voorgaan op den weg van eer en deugd.

Terwijl alle aandacht thans is gevestigd op het tooneel des oorlogs, mogen de regeringen en de aanzienlijken des lands de aandacht wel vestigen op de onaanzienlijke verblijven der armoede en der ontbering, ten einde door opvoeding en leiding te voorkomen wat menigeen, die een blik in de toekomst werpt, vreest: een strijd van arm tegen rijk, van het gebrek tegen het kapitaal.

De heer Guizot, die thans door het magtwoord eens Keizers tot werkeloosheid op het bedrijvig staatsleven is veroordeeld, kan veel nut doen, door het goede woord, op studie en ondervinding gegrond, 't welk hij onder de menschenkinderen verspreidde, en het loon daarvoor kan wel eens grooter zijn dan de schitterendste hulde hem eens gebragt, als een diplomatisch tegenstander schaakmat zette.

Men zegt, dat Napoleon wel een weinig naderen wil tot mannen als Guizot, Thiers en anderen. Als hij de gave heeft om te hooren en te doen, wat er goeds door die bekwame staatslieden wordt gezegd, zal die toenadering hem en Frankrijk ten goede kunnen gedijen.

Het verblijf van Napoleon en zijne gemalin in Engeland zal gekenmerkt worden door menige bijzonderheid. Zoo zal de gemeenteraad der hoofdstad den Keizer een adres van hulde aanbieden, en ook de Keizerin — zeide een der leden — verdient Engelands dank, omdat Frankrijk aan haar heeft te danken, dat de bevolking daar thans meerdere godsdienstvrijheid geniet, en omdat Schotsch bloed in hare aderen stroomt.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Den 28 Maart jl. is door den franschen gezant baron *d'André* en den Nederlandschen minister van buitenlandsche zaken, Mr. *F. A. van Hall*, onderteekend het verdrag tot wederzijdschen waarborg van den letterkundigen eigendom.

De herstemming ter benoeming van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, zoowel in het hoofdkiesdistrict Maastricht, als in het hoofdkiesdistrict Hoorn, is bepaald op Dingsdag 17 April e. k.

— Bij de stemming in het kiesdistrict Hoorn voor een lid van de Tweede Kamer zijn uitgebragt 1778 geldige stemmen: hiervan bekwamen Mr. *A. S. Nierop* 820, Mr. *P. M. Nolthenius* 731 en Mr. *G. Groen van Prinsterer* 170. Over de beide eersten zal eene herstemming plaats hebben.

— De algemeene vergadering der *Nederlandsche vereeniging tot afschaffing van Sterken drank* zal dit jaar te dezer stede gehouden worden op den 4 en 5 Julij.

— Wij vernemen, zegt de *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode*, dat Z. M. de Koning, bij besluit van 2 dezer, den heer *von Lenth*, minister van buitenlandsche zaken in Hannover, benoemd heeft tot grootkruis, en den heer baron *von Steinberg* minister-resident van Hannover bij het Nederlandsche hof, tot kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw. Voorts meldt ditzelfde blad, dat het besluit van den koning van Hannover, waarbij de Nederlandsche minister van buitenlandsche zaken, de heer *van Hall*, tot grootkruis van eene Hannoversche orde wordt verheven daarop gegrond is, dat Z. M. een bewijs wenscht te geven van HD. dank over de wijze, waarop die minister de zaken bestuurt, en over de pogingen, die hij aanwendt, om de banden van vriendschap en goede verstandhouding met naburige staten naauwer toe te halen.

— Naar men verneemt, koestert de heer baron *van Raders* oud gouverneur der kolonie Suriname, het voornemen derwaarts terug te gaan, ten einde voor partikuliere rekening aldaar aan te vangen eene nieuwe ontginning, sluitende aan het gestaakte kanaal van Kwatta, welke ontginning zou leiden tot het bij opvolging daarstellen van een groot aantal boerderijen, ingerigt om er den landbouw, in verband tot de veeteelt, op hollandsche wijze te kunnen bedrijven. Die boerderijen zouden dan, naar gelang ze aangelegd zullen wezen aan Nederlandsche emigranten in pacht kunnen worden afgestaan. De strook lands, gelegen in de verlenging van het genoemd kanaal westwaarts tot aan de Saramacca-rivier, is daartoe bereids bij de regering aangevraagd, doch op dat verzoek zal eerst definitief worden beschikt, na ontvangst van het antwoord van den gouverneur van Suriname, welke autoriteit daarover door den minister van koloniën is geraadpleegd. Van eene andere zijde bestaat de waarschijnlijkheid, dat het geldelijk kapitaal, benoodigd voor de uitvoering van het plan, wel zal worden gevonden. En alzoo mag men de hoop voeden, dat eene zaak van zooveel belang voor het vaderland, als de kolonisatie van Suriname met Nederlanders, werkelijk voor Nederland is, eindelijk eens op gezonde grondslagen zal worden begonnen. *N. Rott. Ct.*

— Z. M. heeft op het ingediend verzoekschrift van den heer Mr. *J. A. van Roijen* en negen andere notabelen te Groningen, bewilliging verleend tot het oprigten eener *Gronninger ijzer- en metaalgieterij*. De acte is onderteekend door de volgende aandeelhouders *G. J. Bosch, Eppo Cremers, A. van Calcar, H. Beckhuis Damsté, J. G. Holthuis, J. A. van Hasselt, W. T. Mulder, H. B. Onnes, I. A. van Roijen, J. A. Selva*, den notaris en getuigen.

— De *Amst. Ct.* bevat het volgende ingezonden stuk: Eigenlijk was het naar aanleiding der in uwe courant vroeger geplaatste aansporing aan den zoo bijzonder welvarenden boerenstand, tot ruime giften voor den watersnood, dat ik de verhouding van de opbrengst der algemeene collecte tot het zielental van elke provincie (op 31 December 1853) naging. Ik verkreeg het volgende resultaat, waarvoor ik een plaatsje in uw geacht dagblad verzoek.

Noord-Brabant	03.64	cent per ziel.
Gelderland	11.93	„ „ „
Zuid-Holland	24.99	„ „ „
Noord-Holland	23.55	„ „ „
Of met de ontvangst der algem. commissie te Amst.	41.40	
Zeeland	08.10	„ „ „
Utrecht	16.56	„ „ „
Friesland	17.61	„ „ „
Overijssel	08.27	„ „ „
Groningen	10.09	„ „ „
Drenthe	05.54	„ „ „
Limburg	04.17	„ „ „
Geheel het rijk	14.10	„ „ „
Of met de Amst. commiss.	16.98	„ „ „

— Te Berkel, Dinteloord, Doesburgh, Drumpt, Everdinge, Heeze en Leende, Hellevoetsluis, Nieuw-Loosdrecht, Oudeschoot c. a., Parrega c. a., en Wateringen is, door kerkeraad of diaconie der hervormde gemeente besloten voortaan geene bedeeling te verstrekken aan hen, die nog geld uitgeven voor sterken drank. Ook te Leeuwarden is door de diaconie van genoemde gemeente het besluit genomen geene bedeeling uit te reiken aan hen, van wie bekend is, dat zij gewoon zijn sterken drank te gebruiken.

— Ter aanvulling van een vroeger berigt, omtrent het brengen van wijziging in de tegenwoordige indeeling der kiesdistrikten en het vermeerderen van het getal leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal met 3, vernemen wij, dat de Hooge Regering nog geen bepaald besluit moet hebben genomen, of voorgesteld zal worden den tegenwoordigen regel van groote kiesdistrikten te behouden, dan wel een ander stelsel van indeeling te volgen. Wat de vermeerdering van het getal leden betreft, zoo zoude het voornemen bestaan, om te Amsterdam, Rotterdam en in een der distrikten van Friesland, alwaar de toeneming der bevolking zich gedurende de laatste 5 jaren het sterkst heeft doen gevoelen, 1 lid meer te doen verkiezen. Bij die kiesdistricten zouden dan echter nog eenige andere gemeenten worden gevoegd. (*Handelsbl.*)

— De hartelijke toespraken, zegt het *Israelitisch Weekblad*, gehouden bij gelegenheid der installatie van den Israeliet Mr. *H. A. Hartogh* tot officier van justitie bij de arrondissements-regtbank alhier, en de benoeming zelve, zijn weder treffende bewijzen, hoe hier te lande slechts op verdienste en niet op verschil van geloofsbelijdenis wordt gelet, en die benoeming is voorzeker eene gewigtige les voor hen, die van een tegenovergesteld gevoelen nog niet genezen zijn. In hetzelfde dagblad wordt door den opperrabbijn, den heer *J. S. Hillesum*, gezegd, dat een Israëlitisch onderwijzer, lid geworden van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, het *Israelitisch beginsel* verworpen, zijne godsdienst versmaad en het Jodendom verloochend heeft. De bedoelde onderwijzer heeft hierop zijn lidmaatschap weder opgezegd.

— Men verneemt, dat den 4 dezer van Deventer over Raalte in het Huis van Arrest te Zwolle is overgebragt *F. H. Peeters*, oud 26 jaren, wonende te Grave, welke persoon te Zwolle zal moeten te regt staan als aangeklaagd van zich te hebben schuldig gemaakt aan het wegvoeren van de minderjarige dochter van zekeren *Ph. Keizer* te Hasselt.

— Te Gouda wordt, bij toenemende armoede, jaarlijks voor *tachtig duizend* gulden aan sterken drank gebruikt.

— Te Schiedam heeft den 27 Maart j.l. weder eene zamenscholing plaats gehad van een honderd vijftigtal menschen, die schreeuwden, dat de colporteur der Evangelische Maatschappij, die aldaar ijverig en met vrucht werkzaam is, ter stad diende uitgebannen te worden en zijne boeken moesten verbrand worden. Eenigen der oproerlingen schopten tegen zijne boekenkas, enkelen zelfs wierpen met steenen. Vertrouwende op de bescherming, waarop hij aanspraak heeft als staatsburger, die zich beweegt binnen de grenzen der wet, gaat hij echter bedaardelijk zijnen gang.

Vollenhove, 8 April. Heden morgen omstreeks 7 ure strandde op onze reede, tengevolge van een bekomen lek, een tjalkschip, beladen met 800 mudden steenkolen, toebehoorende aan *K. Veenhuis*, komende van Rotterdam en bestemd naar Leeuwarden. De bemanning, uit drie mannen en eene vrouw bestaande, redden zich in hunne boot, zonder van riemen of andere middelen voorzien te zijn en verkeerden in levensgevaar, toen onze visschers ter hulpe ijlden en hen behouden aan wal bragten. De harde noordewind, die onder het schrijven dezer regelen noch steeds aanhoudt, bevestigt de gegronde vrees, dat er van lading en schip niets te redden zal zijn.

Groningen, 9 April. *Jenny Lind* komt in de eerste dagen van Mei hier en zal misschien *twee* concerten geven.

— Als eene bijzonderheid meldt men, dat te Zuidhorn *vier* schoenmakersvrouwen in dezelfde week bevallen zijn van *vijf* kinderen, alle jongens. Eene dier vrouwen is dus bevallen van tweelingen.

— In een brief van een scheepskapitein, liggende met zijn schip te Langesund (Noorwegen), wordt gemeld, dat hij in langen tijd nog niet wegens den aldaar, in het laatst van Maart nog heerschenden winter in staat was met eene lading hout herwaarts te komen; de vorst was daar zoo buitengewoon streng geweest, dat het ijs nog een el dik in het water zat en er voor alsnog geen uitzigt bestond, om in den eersten tijd van daar te kunnen komen. — Niemand herinnerde zich dusdanige felle koude.

Zutphen, 7 April. Dezer dagen is van hier over Rotterdam naar Noord-Amerika vertrokken een vrij aanzienlijk getal personen, grootendeels uit deze plaats en omstreken en Eibergen, onder geleide van eenen uit N. Amerika teruggekeerden en hier gewoond hebbenden bakker. Men verneemt, dat deze nagenoeg 150 personen onder zijne bescherming mede neemt. Buitendien vertrekken er binnen kort nog meerderen uit deze streken over Rotterdam en Liverpool.

Wageningen, 7 April. De straatweg van Wageningen naar de Grebbe, die door de doorbraak van den Grebbedijk onbruikbaar was geworden, is weder voor voetgangers en rijtuigen bruikbaar, alsmede de ringkade om de doorbraak van genoemden dijk voor voetgangers en los vee, zoodat men geene omwegen meer behoeft te maken.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Als eene bijzonderheid wordt medegedeeld, dat de dezer dagen overleden geleerde *de Lacretelle* in 1784 naar den door de academie van Mets uitgeloofden eereprijs voor de welsprekendheid dong en met zilver bekroond werd, en dat toen een advocaat van Atrecht, *Maximiliaan Robespierre*, die met hem gewedijverd had, eene dergelijke onderscheiding deelachtig werd.

— In Engeland tracht men dikwerf politieke toestanden, beter nog dan door veelheid van redenering aanschouwelijk te maken in een geestige karikatuur. Ook elders geschiedt dit, b.v. te Berlijn, bij gelegenheid van het aanstaande vertrek van *Napoleon III* naar Londen, teekent men (ook met het oog op de gevaren, die men voor Turkije van een Russischen arts te gemoet zag) een zieken man, aan wien een Fransche geneesheer de pols voelt.

— De keizer der Franschen, *Napoleon III*, heeft bevolen, dat bij gelegenheid der wereld-tentoonstelling ook eene tentoonstelling van vee uit alle landen zal worden gehouden, welke zal plaats hebben van den 1 tot den 9 Junij aanst. De uitgeloofde prijzen zijn vele en hoog.

— Iedereen spreekt tegenwoordig van het tweegevecht, dat moet plaats hebben tusschen den generaal *Changarnier* en *de Morny*. Men twijfelt er sterk aan, dat deze laatste zich op het terrein zal wagen. *Lamoricière* en *Bedeau* worden als getuigen van den heer *Changarnier* aangeduid, en indien het tweegevecht in Holland moest plaats hebben, dan zou kolonel *Charras* een der getuigen wezen. Men noemt de getuigen van den heer *de Morny* nog niet.

— Het is opmerkelijk, hoe men te Parijs reeds speculeert op de vreemdelingen, die tijdens de tentoonstelling deze stad zullen bezoeken. Onder alle mogelijke vormen en namen worden eet-inrigtingen tot stand gebragt. Zoo zal het hotel Rivoli geopend worden, hetwelk alleen f 1200 personen kan herbergen. Voorts is er een *cercle restaurant*, een *société de gastronomie*, zijn er buffets chauds en buffets froids, als mede een geheele zwerm van buffets volants. Vooral heeft men het gemunt op den eetlust der Engelschen, want men kondigt ook *salons anglo-français* aan, alwaar Engelsche en Fransche koks hunne talenten in een broederlijk verbond zullen vereenigen, om de grage magen der bezoekers voldoening te verschaffen.

ENGELAND.

Kardinaal Wiseman is veroordeeld tot pd. st. 1000 (f 12,000) schadevergoeding, ter zake van laster in het fransche dagblad *l'Univers* tegen Boyle, engelsch roomsch jezuitisch geestelijke.

— Een brief uit Stokholm maakt gewag van belangrijke oorlogstoebereidselen, doch volgens den *Morning-Advertiser* zou men nog geenszins verzekerd zijn van de gezindheid van Zweden jegens de Westersche mogendheden; het blad schrijft zelfs aan dien staat een wantrouwen tegen Engeland toe.

— De *Society of the Frends of Italy* is dezer dagen gebrek aan geldelijken en staatkundigen onderstand ontbonden. *Mazzini* zelf heeft het besluit der vereeniging goedgekeurd, daar hij meende, dat in deze tijden het Engelsche volk beter deed aan zijne eigene redding te denken.

— Er is berigt ontvangen dat de nieuwe Britsche admiraal, lord *Bruce*, den 6 Maart te Valparaiso was aangekomen en den 24sten naar Callao en de Sandwichs eilanden zoude vertrekken ten einde zich te vereenigen met het Fransch-Engelsch eskader, en dan de Russische havens in den stillen Oceaan te vernielen.

— Dag en nacht wordt op de werven aan de Theems aan de voltooijing der drijvende batterijen gearbeid.

— De koningin heeft een menigte beschuit en ingemaakte vruchten en geleijen naar het leger voor Sebastopol gezonden.

— De groote hangende spoorwegbrug over den waterval bij Niagara is den 6 Maart geopend geworden. Er liggen drie sporen over de brug van 4 voet 8½ d., 6 vt. en 5 vt. 6 d. breedte ten dienste van de verschillende daarop uitloopende spoorbanen. De hoogste mate van drukking, welke de brug kan verduren, is 7300 ton terwijl de meeste daarop rustende zwaarte tot dusver niet meer dan 1250 ton heeft bedragen.

— De tijdingen uit New-York geven te kennen, zooals reeds voor een paar dagen is gemeld, dat president *Pierce* in zake Cuba eene andere staatkundige gedragslijn wil aannemen; indien niet de meest mogelijke vrijheid van handel op Cuba aan N.-Amerika werd gegeven, dan zou de Unie tegen elken prijs zich de aansluiting van Cuba aan de groote republiek verzekeren.

— Een berigt uit Baltimore van 13 Maart geeft verslag van bosch-branden, in Zuid-karolina en in Georgie (N.-Amerika). In de omstreken van Colombia en Lexington zijn de huizen en molens afgebrand en is de brand tot bij die steden genaderd. Op den weg naar Charlotte zijn eenige duizenden bunders bosch in asch verkeerd. Te Camden zijn de stationsgebouwen en de palen der telegraaf verbrand en is de gemeenschap gestremd. De bosschen tusschen Savana en Macon zijn ook in brand, die niet te blusschen is. Bij Cheran zijn de gebouwen in brand geraakt en met 300,000 tonnen terpentijn een roof der vlammen geworden.

— Het gros der Oostzee-vloot is 4 April uit Spithead in zee gestoken. De wind was iets gaan leggen, doch de zee ging hoog en een digte mist hing tusschen de kust en het eiland Wight, zoodat men aan den wal eerst dan de vertrekkende schepen konde zien, toen zij reeds op eenigen afstand waren. In den beginne maakte de vloot slechts gebruik van hare zeilen, later moest zij haar stoomvermogen gebruiken. Het gemeenschappelijk *rendez-vous* is Duins, waar de vloot nadere bevelen moet afwachten. De Oostzeevloot van verleden jaar telde eene geheele divisie van zeilschepen, thans zijn het alle stoomschepen. Buitendien nam Sir Ch. *Napier* noch kanonneerbooten noch mortierbooten, noch drijvende batterijen mede. Admiraal *Dundas* zal onder zijne bevelen hebben 5 batterijen van 16 stukken, 8 mortierbooten, en 28 kanonneerbooten. Behalve dit alles neemt hij ook nog mede een schip tot hospitaal ingerigt, een bom-magazijn, een buskruid-magazijn, een linieschip van 131 stukken, een van 102, vijf van 91, drie van 81, een van 70, acht van 60 en dertig van een minder aantal stukken. In het geheel telt de vloot 2195 stukken geschut.

— De Engelsche dagbladen deelen den tekst mede der conventie tusschen Engeland en Turkije, volgens welke eerstgenoemd land een Turksch korps van 20,000 man in soldij neemt, van welke 15,000 man geregelde troepen en 5000 redifs. Engeland benoemt de hoofdofficieren, die rang in het Turksche leger nemen. Het nieuwe korps zal onder de bevelen van lord Raglan staan.

DUITSCHLAND.

De overstrooming van den Weichsel heeft bij Dantzig verschrikkelijke verwoestingen aangerigt. Sedert 1785 heeft het water in die streek niet zulke groote rampen veroorzaakt. Geheele dorpen zijn door den vloed weggespoeld. Twee digt bij elkander liggende dijken zijn doorgebroken, en het water, van twee kanten zamengestroomd, heeft eene onafzienbare uitgestrektheid land in een meer veranderd. Alleen te Tiegershoff heeft men reeds honderd lijken opgevischt. Een geheel bataljon pionniers is bezig met het weghakken der opgehoopte ijsschotsen, die aan de monding der rivier de uitstrooming des waters beletten.

— Volgens tijdingen uit Marienwerder heeft het hooge water op de rivier de Weichsel (zie boven) 38 dijkbreuken veroorzaakt — eenige van 200 roeden lang, een 20 deel van den geheelen dijk is vernield. Meer dan 200 menschen zijn daarbij omgekomen. Meest alle gebouwen zijn weggespoeld; de veestapel is voor de helft verloren, op menige boerenplaats zijn 40 à 50 stuks vee in de stallen verdronken; 5 à 6000 ingezetenen zijn van dak beroofd. In de stad Schwetz is de stadsmuur door den drang van 't water bezweken en 20 daarachterstaande huizen zijn ingestort. Den laatsten dag van Maart was het water zeer gevallen.

— Even als in Frankrijk, heerscht thans in Pruissen eene groote gestrengheid tegen de drukpers. De democratische is zoo goed als geheel vernietigd, en nu keert zich de vervolging tegen de organen der Gothasche of liberale partij. Hetzelfde heeft in Keur-Hessen plaats, waar zonder eenige toegevendheid de Bondswet op de drukpers wordt toegepast.

— Volgens een Belgisch dagblad zou in goed onderrigte kringen te Berlijn zekere ongerustheid heerschen. Men beweert namelijk, dat de heer *Drouin de Lhuys* tijdens zijn verblijf te Londen, met het Engelsche Ministerie is overeengekomen over de voorstellen, welke men aan Pruissen zal doen, zoodra de Engelsche vloot weder in de Oostzee verschenen is, en dat die voorstellen niets meer of minder zouden zijn dan een soort van ultimatum. Men is in het algemeen sedert eenigen tijd niet zonder ongerustheid over de plannen welke de geälliëerden ten opzigte van Pruissen koesteren.

RUSLAND.

Bij het gevecht bij den Malakoff-toren voor Sebastopol werden kolonel *Dumas*, chef van een bataljon der genie, en vier officieren der infanterie gedood met bajonetsteken, die hun in de borst werden toegebragt. Aan *Jannin*, kolonel der zouaven, werd door een kogel een deel zijner linkerwang weggeschoten; terwijl overigens zijn hoofd door zware steenen gekneusd is. Tusschen het geleverde gevecht en dat bij Inkermann is, volgens genoemden briefschrijver, veel overeenkomst. „De Russen," zegt hij, „hadden zich hetzelfde doel gesteld, vielen met gelijke verwoedheid hunne vijanden aan, hadden ook nu het overwigt in getalsterkte, streden met heldenmoed, doch in weerwil van dit alles werden zij geslagen, en is hun verlies vier of vijf maal grooter dan dat der geallieërden.

— De Franschen hebben met de ottomanische regering eene overeenkomst gesloten, om binnen twee jaren eene kazerne voor 20,000 man te bouwen, en mitsdien is hun voor den tijd van zeven jaren een tot de universiteit behoorend gebouw afgestaan.

— De grootvorstin *Helena*, stichteres der vereeniging der Zusters van de Verheffing van het Heilige Kruis, heeft een rapport ontvangen over de verrigtingen dier pleegzusters in de Krim. Groot is de lof die haar wordt toegebragt, voor de liefderijke zorg, die zij aan de zieken en gekwetsten besteden, en voor de opofferingen, die zij zich daarbij laten welgevallen. Dag en nacht zijn die godvruchtige en liefdadige vrouwen met haar liefdewerk bezig. Van de 55 zusters, die naar de Krim gezonden werden, zijn 2 bezweken en 14 liggen ziek.

— In Rusland zijn inschrijvingslijsten in omloop, om een gedenkteeken op te rigten voor wijlen keizer *Nicolaas I*.

— Vijftig zeilschepen, onder onzijdige vlag, die de Russen op den beneden-Donau, tusschen de Sulina-monding en Stein, in beslag hielden, zijn eindelijk vrijgelaten en kunnen hunne reis tot Galatz voortzetten.

— Een brief uit Balaklava van 20 Maart bevat onder andere bijzonderheden ook het berigt, dat de Russische admiraal *Nachimoff*, dezelfde die over de Russische vloot bij het vernietigen van de Turksche vloot te Sinope bevel voerde, gesneuveld is. Den 19en verliet hij Sebastopol, om eene verkenning naar de zijde van den Malakoff-toren te doen, toen een granaat hem het hoofd trof en dit letterlijk geheel verbrijzelde.

— De Minister van oorlog in Rusland zal de leverantie van 900,000 paren laarsen uitbesteden.

— Een brief uit de Krim meldt, dat de Russen een groot gedeelte van Sebastopol ondermijnd hebben, ten einde, zoo noodig, de vesting in de lucht te laten vliegen, daar zij hiertoe veeleer zouden besluiten dan tot de overgave.

ASSEN, 11 April.

Het verslag van het verhandelde bij het IXe Landhuishoudkundig Congres is in 't licht verschenen. Volgens eene aanteekening van 't Bestuur is de uitgave vertraagd, doordien gewacht moest worden op het slot van de verhandeling van den heer *Bleekrode*, over veen en turf; het verslag heeft echter veel in belangrijkheid gewonnen door de opname van de latere nasporingen van dien verdienstelijken geleerde over 't veen en den turf. Het verslag, bevattende 570 bladzijden, is voor 't gemeene vaderland, en voor Drenthe in 't bijzonder, zeer gewigtig; de verhandeling van den heer *Bleekrode*, over veen en turf, moet, in dit gewest, een ieders belangstelling wekken; de verhandeling van den Baron *von Martels* uit Westphalen, over den landbouw, van de heeren *van der Boon Mesch*, *G. J. Mulder* en *del Campo*, over het verlies in den bodem van anorganische stoffen; de rapporten van de heeren *van Hall* en *Staring*, over de landontginning van Jhr. Mr. *H. J. L. v. d. Wijck* te Assen; dat van de heeren *Hoëuft van Velzen* en consorten, over de cultuur van gronden in 't Haarlemmermeer en andere polders; dat van de heeren *d'Ablaing van Giessenburg* en consorten, over het snoeijen der boomen; dat over het nadeel van de gazbuizen voor de boomen; de beschouwingen van Jhr. *A. Martini van Geffen*, over houtcultuur en landbouw; van de heeren *Hengeveld* en *Duparc*, over de longziekte; van verschillenden; over agronomische kaarten, over gemeenschappelijke werken, over de mestmakerij, over de houtcultuur, over inlandsche houtsoorten, over de longziekte; de verslagen der afdeelingen en van 't verhandelde in het congres, wedijveren met elkander in belangrijkheid. De lezing van dit verslag zal gewis alles bevestigen, wat over 't gewigtige van 't verhandelde op het congres te Assen gezegd is, en ongetwijfeld den goeden indruk, dien dat congres heeft nagelaten, verhoogen. Dit verslag eindelijk, waartoe de voornaamste landbouwers, landhuishoudkundigen en geleerden van ons vaderland bijdragen hebben geleverd, moge medewerken ter bevordering van de welvaart des vaderlands.

— Tot Deurwaarder der directe belastingen in het district Ruinerwold, standplaats Ruinen, is benoemd *Bouke Bijl*, wonende te Ruinen.

— Tot ontvanger der dir. belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te stads-kanaal c.a. is benoemd de heer *C. van der Linden*, thans ontvanger dierzelfde middelen te Knollhutte (Overijssel).

— Volgens de opgaven der gemeente-besturen in dit gewest zijn in 1854 in deze provincie met winterrogge bezaaid geweest 13620 bunders, opbrengst 281782 mudden, 1546 bunders met zomerrogge, opbrengst 29748 mudden, 1602 bunders met zandboekweit, opbrengst 40038 mudden, 4884 bunders met veenboekweit, opbrengst 81580 mudden, 39 bunders met wintergarst, opbrengst 768 mudden, 534 bunders met zomergarst, opbrengst 12690 mudden, 1404 bunders met havers, opbrengst 37637 mudden, 143 bunders met paardeboonen, opbrengst 2497 mudden, 3700 bunders met aardappelen, opbrengst 557683 mudden.

— Er wordt ons uit Veenendaal medegedeeld: Het water staat nog op de straten en men vaart nog met bootjes door dezelve. Vooraan op de kerkelaan stond den 1 April nog 3½ voet water. Aan het boven- en beneden-eind was alles nog overstroomd. Nu (den 8 April) is het water goed aan het vallen, hoewel het te vreezen is, dat er geene aardappels gepoot zullen kunnen worden. De verliezen zijn groot. Aan het benedeneind zijn geheele huizen verdwenen, en aan het boveneind zijn de meeste brugjes weggespoeld, en de huizen zijn zoodanig gehavend, dat ze onherstelbaar zijn. Sommige zijn ingevallen, bij andere zijn de binnenmuren, vensterramen met de kozijns uitgespoeld, zoodat men overal doorzien kan. Nu het water verdwijnt, ziet men eerst wat de plaats geleden heeft. Op dit oogenblik is men bezig de schade op te nemen.

* **Valthe, 8 April.** Wij kunnen van hier melden, dat in deze streken eenige ploegen, die buiten stonden, zijn vernield; de ijzers zijn er afgenomen, en het hout is in stukken geslagen; ieder landman zij gewaarschuwd, om zijne gereedschappen des avonds in huis te brengen.

* **Gramsbergen, 8 April.** Het water in de Vecht valt sterk, en de wei- en hooi-landen om die rivier gelegen beginnen weder bloot te komen. Komt er warmte, dan bestaat er hoop, dat de koeijen nog tegen Mei in de weide kunnen komen, waarnaar ook reeds vele landlieden beginnen te verlangen, daar de voorraad van hooi sterk verminderd, en reeds voor den voor deze streken ongewonen prijs van ƒ 16 à 17 de 500 Ned. pd. verkocht wordt.

* **Den Ham, 7 April.** Nimmer heeft hier zulk een gebrek aan brandstof geheerscht als tegenwoordig. Dientengevolge wordt hier dan ook de turf op ongewone wijze verkocht, namelijk bij het gewigt, geldende het halve Nederl. pond eene halve cent.

* **Meppel, 10 April.** Gister namiddag, zijnde de tweede Paaschdag, nam onze naar Groningen beroepene Herder en Leeraar, de heer *Henrikus Uden Masman Jr.*, afscheid van zijne Gemeente alhier, predikende bij die gelegenheid naar aanleiding van Luk. 24 vs. 34: deze woorden: *„De Heer is waarlijk opgestaan."* De geleerde redenaar beschouwde deze heugelijke tijding: 1o als eene waardige afscheids predikatie, 2o als eene afscheidstroostrede en 3o als eene heilaanbrengende liefde. — Talrijk was de opkomst zoo uit deze als de omliggende Gemeenten; het kerkgebouw was civol, zoodat ook de portalen vol stonden, terwijl het weder ten vollen bleek, hoe gelukkig deze waardige leeraar zich in deze Gemeente gevoelde en hoeveel liefde en achting hem de Gemeente toedraagt, in een woord hartroerend was dit afscheid. Op voorstel van onzen oudsten Leeraar Ds. A. W. *Kamp*, werd hem na het uitspreken van den zegen, de volgende bede ter toegezongen naar aanleiding van Ps. 134 vs. 4.

Dat 's Heeren zegen op hem daal,
De geest van Christus hem bestraal:
Elk bidde dan, Gods naam ter eer:
Wees met hem, aller Heeren Heer!

waarop de waardige man dadelijk liet volgen: Amen, ja Amen! Moge hij de achting te Groningen genieten, welke hij hier achterlaat! Onze liefde vergezelt hem!

* **Veenhuizen, 9 April.** Voor eenige dagen weigerde een der bedelaarskolonisten met name *Nelissen* aan het tweede gesticht, den hem opgedragen arbeid te verrigten, ook zelfs, toen een zijner superieuren hem zulks beval; hij zoude daarom naar de cachot overgebragt worden. Eenige oogenblikken te voren echter was hij, door den wijkmeester O. verklaagd, van aardappelen van diens Loove te hebben medegenomen. Juist toen men nu onzen N., onder geleide van veldwachters, naar de opsluitingsplaats zoude transporteren, bevond zich O, in gezelschap van den Adjunctdirecteur en eene menigte anderen, vóór de poort des gestichts. Toen N. zijnen aanklager in het oog kreeg, ontsnapte hij aan zijne geleiders, ijlde op hem los en mishandelde den wijkmeester in het bijzijn van bijna de gansche directie. O. werd ontzet en zijn aanvaller bij den kraag genomen en in verzekerde bewaring gesteld.

* **Noordwolde, 9 April.** De huisvrouw van H. alhier heeft gisteren drie maal pogingen aangewend tot zelfmoord; tweemaal door ophanging, en eenmaal heeft zij beproefd met een stuk ijzer een der slapen van haar hoofd te treffen; de slag miste het doel, maar men vond haar toch bebloed liggen. Misbruik van sterken drank schijnt ook hier weder de oorzaak te zijn.

* **Frederiksoord, 10 April.** In de voormidag-godsdienstoefening van gisteren, werden wij aangenaam verrast, door de twee alhier bestaande zanggezelschappen, die zich vereenigd hadden tot het uitvoeren van eenige muzijkstukken, toepasselijk op 't gevierd wordende paaschfeest. De stukken werden goed gezongen, vonden algemeenen bijval en droegen niet weinig bij tot opluistering van de gewigtige feestdag. Wij hopen zulks meer herhaald te zien; daar 't niet anders dan voordeelig werken kan, op de veredeling van smaak en godsdienstig gevoel.

* **Ruinen, 8 April.** De ingezetenen dezer gemeente zijn gedurende den afgeloopen winter van diefstallen verschoond gebleven. In de jongst afgeloopene week echter hebben er twee diefstallen van aardappelen plaats gehad, als een bij den landbouwer R. B. alhier, aan wien ongeveer 30 oude schepels zijn ontvreemd, de geheele in den kuil voorhanden voorraad, als mede bij J. G., arbeider alhier, p. m. 17 oude schepels, ook al wat in het gat aanwezig was. Van de daders dezer brutale diefstallen zijn niet de minste sporen te ontdekken.

ADVERTENTIEN.

WATERSNOOD.

De ondergeteekende betuigt, door dezen, zijnen dank aan de onbekende gever of geefster, voor de toezending der coupon ad ƒ 4,95, ten behoeve van de noodlijdenden door den watersnood, alsmede aan hen, doch slechts weinig in getal, die offers van Liefde in het kistje hebben gebragt. Tot heden moet ik echter verklaren, mijne roepstem tot bijdragen in het kistje, van een gering gevolg is geweest. Ik vertrouw evenwel nog voortdurend op de milddadigheid mijner medeburgers, dat zij mij in staat zullen stellen, om bij mijne nog te doene bijdrage, nog hunne Liefde Offers te kunnen voegen. Niettegenstaande de vele giften in ons Vaderland, al moge die som groot schijnen, zal nog niet voldoende zijn, om de geledene schade te herstellen, waardoor alle giften, hoe gering ook, nog welkom zijn. Wij kunnen niet te veel geven, ook uit dankbaarheid, dat wij een plekje gronds bewonen, dat niet door rampen is getroffen geworden en alzoo geene geldelijke krachten van ons heeft gevorderd, zoodat wij daarvoor niets hebben af te zonderen. Gedenk dus nog het kistje, dat ik voor u dagelijks ter neder zet en voortdurend voorhanden zijn zal.

ASSEN, 10 April 1855.

H. C. W. JANSON.

VERGADERING

DER TWEEDE AFDEELING VAN HET GENOOTSCHAP TER BEVORDERING VAN LANDBOUW in de Provincie Drenthe op *WOENSDAG* 18 dezer, 's namiddags **12 uur. Op de zaal van J. B. SCHUT te Assen,** Assen, den 10 April 1855.

D. COHEN.

Secretaris der Tweede Afdeeling.

TIENDE NEDERLANDSCH LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES.

Het BESTUUR van het Xde NEDERLANDSCH LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES maakt bekend, dat hetzelve zal worden gehouden te *'s Hertogenbosch*, op den 19e tot en met den 23e Junij des loopenden jaars, volgens daarvan binnen zeer kort in het licht te geven Programma, en noodigt alle in de Landhuishoudkunde belanghebbenden tot bijwoning van hetzelve uit.

Tevens worden bij deze uitgenoodigd de Fabrikanten van Landbouwwerktuigen en Gereedschappen, om voortbrengselen hunner Nijverheid, naar de, ter gelegenheid van het Congres, door de afdeeling *'s Hertogenbosch* der Noord-Brabantsche Maatschappij ter bevordering van Nijverheid, te houden Tentoonstelling op te zenden. Tot deze Tentoonstelling worden *kosteloos* geschikte Lokalen beschikbaar gesteld; de kosten op de verzendingen vallende, worden de Inzenders vergoed en tot den verkoop der tentoongestelde voorwerpen, zal, des verlangd wordende, de meest mogelijke hulp verleend worden.

Het Bestuur verzoekt wijders hen, die bij de gemelde Tentoonstelling of bij de gelijktijdig plaats hebbende Tentoonstelling van Vee, premiën wenschen uit te loven, daarvan vóór den 15 April aanstaande, opgave te willen doen.

'S HERTOGENBOSCH, 17 Maart 1855.

Het Bestuur voornoemd.

J. G. VAN HUGENPOTH, *Voorzitter.*

F. J. M. RITS, *Secretaris.*

Die iets **VERSCHULDIGD** is aan of heeft te **VORDEREN** van de

NALATENSCHAP

van **HARM JAN HEPPING**, landbouwer, gewoond hebbende en overleden te Borger, wordt verzocht daarvan vóór den 1 Mei 1855 OPGAVE te doen ten kantore van Mr. J. OOSTING, Procureur te Assen.

Bij acte, op den 2 April 1855 ten overstaan van den Notaris SERVATIUS verleden en naar behooren geregistreerd, is de **VENNOOTSCHAP** tusschen de Heeren JULIUS VITRINGA DE WAL en HENRICUS DE WAL, beide boomkweekers te Smilde onder de firma

GEBROEDERS DE WAL, aangegaan tot het bedrijveu eener boom- heester- en bloemkweekerij en van hetgeen tot den handel in die voorwerpen behoort, van af den **10 dezer maand April**

Ontbonden,

terwijl de Heer HENRICUS DE WAL voornd., die met de *LIQUIDATIE* is belast, den handel het onderwerp der *Vennootschap* uitmakende, **voor zijne rekening zal voortzetten**, en daarbij van den naam der ontbondene Vennootschap zal kunnen gebruik maken.

Geschiedende hiervan aankondiging ter voldoening aan art. 30 en volgenden van het Wetboek van Koophandel.

De onbekende SCHULDEISCHERS van de, onder het voorregt van BOEDELBESCHRIJVING **aanvaarde NALATENSCHAP** van wijlen ELISABETH ROELINK, Weduwe eerst van JOHANNES VAN VEEN, en later van JAN VISSER, gewoond hebbende te Meppel en aldaar op den 31 October 1854 overleden, worden bij dezen, in voldoening aan het bepaalde bij art. 1082 van het Burgerlijk Wetboek **opgeroepen** om zich op

MAANDAG DEN 30 APRIL 1855,

des morgens ten 10 ure,

met de **bekende schuldeischers** (die daartoe mede worden verzocht) te vervoegen ten kantore van den Notaris Mr. L. CARSTEN te Meppel, alwaar door de beneficiaire erfgenamen van hun in gemelde Nalatenschap gehouden beheer

REKENING EN VERANTWOORDING

zal worden afgelegd, terwijl daarna, indien er geen verzet zal hebben plaats gehad, tot de **betaling** der **SCHULDVORDERINGEN** zal worden overgegaan, voor zoo verre het bedrag der nalatenschap toereikende zal zijn.

BIJ H. MEFFERT,

BOEKHANDELAAR TE ASSEN,

is steeds voorhanden:

GEDRUKT MATERIEEL

voor **GEMEENTE-BESTUREN, GEMEENTE-ONTVANGERS, KERKVOOGDEN enz. enz.**

Men wordt beleefdelijk verzocht, brieven of boodschappen om **gedrukt materieel** of **kantoor- en schrijfbehoeften** *regtstreeks* aan hem te zenden.

Assen, 3 April 1855 **H. MEFFERT.**

PUIKE WAAR, EERSTE SOORT EN GOEDKOOP,

daarin beveelt zich de ondergeteekende minzaam aan de Heeren LANDLIEDEN aan, tot het leveren van **RAAP- en LIJNKOEKEN**, zuiver **nieuw ongemengd wit en rood Brabandsch KLAVERZAAD, ZAAIHAVER, ZAAIGARST, ZAAIBOONEN** en **ZAAI-LIJNZAAD**, te Wildervank op No. 36.

5 April 1855. J. G. DIJK.

PERUVIAANSCHE GUANO

VAN HET KANTOOR

MEES EN MOENS.

Op **franco** aanvrage bij voorwituring à comptant verkrijgbaar bij **J. VAN BAALEN** te *Meppel.*

VIER HUISVERWERSKNECHTEN

kunnen dadelijk **Werk** bekomen bij H. IWEMA te Assen.

De Notaris HEPPENER te Borger zal, ten verzoeke en ten huize van den Heer H. W. BAKKER te Gasselternijeveen, gemeente Gasselte, op VRIJDAG den 13 April e.k., 's morgens 10 uren te beginnen, **PUBLIEK op gewone conditiën**

VERKOOPEN:

110 korven met BIJEN, 20 à 25 HONIGKORVEN, 40 à 50 nieuwe BIJENKORVEN, 200 mudden extra beste AARDAPPELEN en 5000 à 6000 bossen ROGGESTROO enz.

BORGER, 2 April 1855.

J. HEPPENER,
Notaris.

BOELDAG.

Mr. H. P. WICHERS, Notaris te Leek, gedenkt, ten verzoeke van de Erven wijlen JAN DUURTS BEUKEMA en Vrouw, in leven Ehelieden te Lettelbert, op

DONDERDAG DEN 19den APRIL E. K.,

des voormiddags te elf uren,

op hunne Boerenplaats te Lettelbert, *PUBLIEK* op BOELGOEDS-VOORWAARDEN te Verkoopen:

6 PAARDEN, 25 stuks HOORNVEE, 11 SCHAPEN, 1 dragtig VARKEN, CHAIS, 3 WAGENS, PLOEGEN, EGGEN, WIPKARREN, BOEREN- en MELKGEREEDSCHAPPEN, HOOI, STROO, DAK, 1000 bos RIET en hetgeen verder ten dage van Verkoop zal wordeu gepresenteerd.

OP ZATURDAG DEN 21 APRIL AANST.,

des voordemiddags 10 uur,

zal, ten verzoeke van de Erven van den Heer A. H. BURGHGRAEF in diens sterfhuize te Peize worden overgegaan tot den Verkoop van eenige

Levende Have,

als **koeijen, pinken, kalveren, korrewagen, boerewagen** en verdere **boerengereedschappen en beslag, mest, hooi, stroo, gedorscht koorn, aardappelen**, eenige **huismeubelen** en **boeken**, waaronder goede werken over NATUUR en GESCHIEDKUNDE, en ten verzoeke van K. B. BAKKER, terzelfder ure en plaatse, van eenige vroegmelkte eu andere **koeijen, paard** enz.

Alles op gewone boelgoeds conditiën.

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN, Notaris.

AROMATISCHE TANDENZEEP

van Dr. SUIN DE BOUTEMARD, chemisch onderzocht en aanbevolen door den Kon. *Medicinaalraad* Dr. MAGNUS, den Kon. Pr. *Kreitsphisicus* Dr. ESCHENBACH, en andere Artsen en Scheikundigen.

Deze **TANDENZEEP** is zamengesteld uit bestanddeelen, die de eigenschap bezitten het Tandvleesch te sterken, voor ziekelijke aandoening te bewaren, het vuil en de aangroeijingen der Tanden weg te nemen, ze hagelwit te maken zonder het *email* aan te doen, den adem frisch te houden en eenen heilzamen invloed op de mondholte uit te oefenen.

Zij kost 40 en 80 Cents in onderstaande DEPOTS.

Door hare DUURZAAMHEID is zij bezuinigend; de Kleine Stukken zijn voldoende voor een halfjaar.

AROMATISCH-MEDICINISCHE KRUIDEN-ZEEP

van Dr. BORCHARDT, *Geneesheer* te Berlijn, zamengesteld uit aromatische en etherische plantenolien en delfstoffelijke bestanddeelen; alle aandoeningen der huid, levervlekken, zomersproeten, zonnebrand, knobbels, puisten en schubben worden door haar gebruik verwijderd, en de huid behoudt door alle jaargetijden dat fluweelige, veerkrachtige en frissche voorkomen, dat voor een schoonen tint een vereischte is. Het best gebruikt men ze met een wollen lapje, waarmede men de huid naar verkiezing eens of meermalen daags wascht.

Dr. ARNOLD beveelt ze aan tegen eene gele drooge Huid en bij andere Huidziekten.

Ze kost 40 Cents in onderstaande DEPOTS.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A. VAN GORCUM.
Meppel, A. JEULEN & Co.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
En in de bekende Depôts in de andere Steden.

BURGERLIJKE STAND.

SMILDE, 1—8 April. *Bev.* T. Hollander, geb. de Vries, v. d.; A. Moes, geb. Akkerman, van z. — *Geh.* P. J. Elties m. T. B. Zingstra; K. van Dalen met L. de Vroome; R. Witve met B. de Jong; R. Bos met J. Hummel; J. Karsten met A. Bos; J. Pabs met H. Dijkstra. — *Overl.* Jan A. Hoogeve weduwnaar, 78 j.; Hendrikje Pool, 3½ j.; Heiko H. Kno weduwnaar, ruim 72 j.; Jan Bezema, geh., 30½ j., Jan Jonge, ongeh., 18 j. en 8 m.

MEPPEL, 30 Maart—5 April. *Ondertr.* J. Vennink met Keus; G. Manak met R. Keus. — *Geh.* T. Geskus met G. Oterveen. — *Bev.* J. ten Brink, geb. Emmink, van z.; C. Schnuider, geb. Hanou, van d. — *Overl.* A. Moraal. 75 j echtgenoote van H. Emmink Mz.; J. J. Kan, 30 j., echtgeno van R. Denneboom; M. Withaar, 19 j. vrl.

COEVORDEN, 1—8 April. *Ondertr.* B. Fackler en M. A, Piters; W. Pat en G. Hanken. — *Geh.* H. vnn Sloosen en J. Rikkers. — *Bev.* C. Berends, geb. Hillegond, van z.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 10 April.

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	*f* —.—	Boekweit, zand	64	N.pd. *f* 7.
„ N. Oml.	70	„	„ 10.50	„ „	66	„ „ 7.
dito.	72	„	„ 11.10	„ veen	64	„ „ 6.
„ „ Old.	70	„	„ 10.20	„ „	66	„ „ 7.
„ „ „	72	„	„ 10.80	Paardeboonen..	*f* 7.10	à 7.4
Rogge, N. Inl.	64	„	„ 7.30	Groene Erwten.	„ —.—	à —.
„ „ „	66	„	„ 7.70	Graauwe „	„ 0.00	à 00.0
„ „ „	68	„	„ 8.10	Koolzaad ...	*f* 16.50	à 16.7
Haver. N. dikke	40	„	„ 3.75	Gort, grove .	„ 9.70	à 9.7
„ „	42	„	„ 3.95	Gort, parel ,	„ 13.00	à 14.—
„ Voer	36	„	„ 3.65	Olie, raap per vat	50.—	à —.
„ „	40	„	„ 4.05	Raapkoeken		à —.
„ Zwarte	36	„	„ 3.30	Lijnkoeken	—.—	à —.
„ „	40	„	„ 3.70	Boter ¼ ton...	—.—	à —.
Garst, N. wint.	54	„	„ 4.85	Boter ⅛ „		à —.
„ „ „	56	„	„ 5.25			
„ „ zomer	56	„	„ 0.—			
„ „ knob.	60	„	„ 5.70			

Bij geringen aanvoer van granen, vonden meeste artikels iet meerder kooplust. — Tarwe ruim prijshoudend. — Rogge tot 2 ct. hooger met genegen koopers. — Boekweit wel zoo aangenaam — Gerst aan pelderijen 10 ct. hooger verkocht. — Haver mee gevraagd, Dikke en Zwarte 10 ct. en Witte Voer 15 ct. hooge wel afgaande. — Boonen in een doen. — Koolzaad weinig i omgegaan. — Gort prijshoudend.

STEENWIJK, 2 April. Rogge *f* 7,65 a *f* 8,50. — Boekweit *f* „,— a *f* „,—. — Boter per ⅛ ton *f* 20.00 a *f* —,—.

ZWOLLE, 30 Maart. Tarwe *f* 13,00 a *f* 12,00. — Rogg *f* 8,50 a *f* 7,80. — Boekweit *f* 8,25 a *f* 7,00. — Aardappele *f* 3,25 a *f* 2,50. — Boter per ⅛ ton *f* 21,50 a *f* 21,00; per *f* 0,97⁵ a *f* 0,85.

OLDEMARKT, 31 Maart. Boter ¼ v. *f* 44.50 a —.—.

NOORDWOLDE, 29 Maart. Rogge *f* 8,60 a *f* 7,65.—Boter p N. ℔ *f* 0.90 a *f* 0.95.

HEERENVEEN, 31 Maart. Rogge *f* 9,00. Boter p. ¼ v. *f* 44.5

AMSTERDAM, 6 April. TARWE en ROGGE stil; 128 159 ℔ bonte Poolsche Tarwe *f* 490, 495; 117 ℔ nieuwe inlandsche Rogge *f* 257. Laat beurs bij partij verkocht: 129 ℔ nieuw Geldersche Tarwe *f* 380; 120 ℔ Pruissische Rogge *f* 288; 120 Norder dito *f* 275. — GARST iets lager; nieuwe Zeeuwsch Winter *f* 172; 110, 112 ℔ Deensche *f* 197, 202; 101 ℔ nieuw Vriesche Winter *f* 178. — HAVER zonder handel. — BOEKWEIT prijshoudend; 121, 122 ℔ Holsteinsche *f* 253, 256. — KOOLZAAD hooger betaald; op 9 v. Olie in April £ 95½ Sept. en Oct. £ 77. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE dadelijk en op het Voorjaar iets hooger, op het Najaar onveranderd; op 6w. *f* 54; Vl. *f* 52¾; 1o. Mei *f* 51, ½, ¼ Sep. *f* 45¼, ½; Oct., Nov. en Dec. *f* 45¼, 45. — LIJNOLIE stil; op 6w. *f* 38¾; Vlieg. *f* 37½; 1o. Mei *f* 37¾; Najaar *f* 38½. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 45; Vliegend *f* 44½. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 84 a 82. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 12½ a 15.

DINGSDAG den 10den April. Tarwe en Rogge onveranderd Koolzaad 9 vats op April 96½ £, op Sept. en October 77 £ Raapolie op Mei *f* 51¼, op Sept. *f* 45½.

VEEMARKTEN.

GRONINGEN, 10 April. Kalveren bijna niet ter markt schapen weinig, met genoegzaam geen verkoop; levende varke met goeden aanvoer, maar weinig verkoop, prijzen als vore geslagte dito weinig aan, prijzen van *f* 50 tot *f* 54 de 100 ℔.

AMSTERDAM, 4 April. Levendig werden 107 kalveren verhandeld voor *f* 100, *f* 80 en *f* 70; 96 varkens golden 54–56 het Ned. ℔; 26 schapen voor *f* 28, *f* 30 en *f* 32.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 6 *April* 1855.

			GEBLEVEN.				GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	62 1/16	*Polen.* Oblig.	4	pct.	69¾
„ „	3	„	74	*Spanje.* Oblig.	1	„	18⅛
„ „	4	„	91¼	Obligatiën	3	„	
Amort. Synd.	3½	„	90	Binnenl.	3	„	31 9/16
Handelm.	4½	„		Amortisable			
O. I. Leening	4	„	91	Bewijz. Coup.			5 9/16
Aand. Holl. Spoorw			75	*Oostenrijk*,			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	99½	Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	102	„ Metal.	5	„	62⅛
Dito 1828/29	5	„		„ „ N.	5	„	74¾
Cert. 1831/33	5	„		„ „	2½	„	32 1/16
Dito 1840	4	„	77 1/16	*Belgie*, Cert.	2½	„	
Dito Stieglitz	4	„	76¼	Rothschild	2½	„	
Ins. in Assign.	6	„		*Portug.*, Oblig.	3	„	38 9/16
Cert. van dito	6	„		„	4		
				Amerika Bank-Act.			

DE VERTELLER ENZ.

Een beproefd middel tegen de Aardappelziekte.

Het Engelsche blad: *the Gardeners Chronicle* geeft verslag van een boek, dat onlangs in Rusland door den staatsraad en professor A. R. C Bollmann over de aardappelziekte in het licht is gegeven. Volgens den schrijver behoeft men de aardappelen slechts bij eenen hoogen en bestendigen warmtegraad te laten uitdroogen, opdat de knollen, die men na het rooijen verkrijgt, volkomen tegen de ziekte beschermd zijn. Men heeft deze gedachte aan een gelukkig toeval te danken. Zeker iemand had in de lente van 1850 eene hoeveelheid aardappelen, in eene zeer heete kamer gebragt; na drie dagen waren ze volkomen droog geworden; hij pootte ze en was niet weinig verbaasd, niet alleen eenen rijken maar ook eenen geheel gezonden oogst te verkrijgen. In het jaar 1851 herhaalde hij deze proef met hetzelfde gunstige gevolg. Hij deelde een en ander aan prof. Bollmann mede, die van *zijne* zijde proeven nam, en wel onder de gunstigste omstandigheden, zijn voorraad van aardappelen was ontoereikend en hij daarom genoodzaakt, de daartoe bestemde pootknollen te koopen. Vele van dezen waren ziek; cenige zelfs geheel bedorven; desniettemin liet hij ze ééne maand lang in eene heete kamer uitdroogen, sneed vervolgens de grootste in vier deelen, de kleinere in helften en liet ze nog eene geheele week droogen. Toen waren ze zóó hard geworden, dat men vreezen moest, dat de kiem geheel was afgestorven; doch in den grond gebragt, kiemden zij volkomen, en gaven drie weken vóór alle anderen, de eerste jonge aardappelen van eene uitstekende hoedanigheid. Terwijl dus de oogst der naburige akkers door de ziekte werd aangetast, was er geen enkele der aardappelen van prof. Bollman, welke een spoor van ziekte vertoonde.

Dezelfde deelt meer dergelijke daadzaken mede: Dr. Wasileffski pleegt gedurende den geheelen winter zijne aardappelen in een ruim vertrek te bewaren, waarin hij zijnen voorraad van vleesch rookt. In het jaar 1852 pootte hij zijne dus gerookte en gedroogde aardappelen en kreeg eenen zeer rijken en gezonden oogst, terwijl de akkers, met waterhoudende aardappelen bepoot, door de ziekte werden aangegrepen. Prof. Bollmann is daarom overtuigd, dat men zich tegen de ziekte met goed gevolg verzekeren kan, zoodra men volkomen uitgedroogde pootaardappelen aanwendt. Over de tot droogen der aardappelen bestemde temperatuur spreekt de schrijver niet duidelijk. Het vertrek waarin hij zijne eerste aardappelen droogde, was tot op ongeveer 18 graden Reaumur verhit; terwijl hij op eene andere keer eene warmte van 48 graden aanwendde. Doch, hoe het zij, het komt ons belangrijk voor, met dit hoogst eenvoudig middel verder proeven te nemen, en daarop te letten, of het op onderscheidene aardappelsoorten gelijken invloed heeft, ook op uiteenloopende grondsoorten.

ALLERLEI.

Eenigen tijd geleden reisde een Israelitisch bankier van Frankfort naar Weenen en trof in een rijtuig der eerste klasse een anderen reiziger aan, die hem door zijn onderhoud zoo voor zich innam dat hij hem eene aanbeveling a zijne te Weenen gehuwde dochter aanbood, die, zeide hij in een zeer goeden kring leefde en tot wier salons hij he door die aanbeveling den toegang wenschte te verschaffe De reiziger bedankte hem glimlagchende, met de bijvoegi dat ook hij eene getrouwde dochter te Weenen had, insgelijks in een zeer goeden kring leefde. Op de vraag bankiers: „Met wien is uwe dochter dan gehuwd?" a woordde de andere: met den Keizer van Oostenrijk." was namelijk niemand anders dan de hertog Maximilia van Beijeren.

—

Men schrijft uit Boom (Belgie), 1 Maart: Gisteren kw eene vrouw in den winkel bij den heer van Cleenputte. winkelwaren te koopen, zooals koffij, rijst, enz. De vr had een trommel bij zich, waar zij de gekochte wa deed instorten. Toen zij klaar was, vroeg zij de win liester verlof om haren trommel een oogenblik op den to bank te laten staan, even eene boodschap in de buurt doen hebbende. Te vergeefs wachtte de winkeldochter half uur, een uur: het vrouwtje kwam niet terug. O duldig nam de winkeldochter den trommel, om er de ren uit te doen, doch, hoe groot was hare verwonde toen zij zag, dat de trommel geen bodem had, en d volgens ledig was. De koffij en rijst waren door de demloozen trommel in den voorschoot van het vrouwtje vallen!

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** TE ASSEN.